

OČIMA MISIÍ

TÉMA:

*Výzvy a naděje
oblátského světa*

OMI
misionáři
obláti

Očima misíí

Číslo 2023/9

Vychází 3–4x ročně

Registrační číslo MK ČR E 24263

Vydavatel a redakce

Oblátské misijní dílo, z. s.

Staroklokotská 1

390 03 Tábor

IČ: 22855602

Tel.: 603224665

e-mail: omd@oblaci.cz

Web: oblaci.cz

Redaktoři

Vlastimil Kadlec, OMI

Zuzana Lášková

Günther Ecklbauer, OMI

Petr Dombek, OMI

Hana Koukalová

Autoři fotografií

Archiv OMI

Salome Mecová

Grafika

Studio Baskerville, Tábor

www.baskerville.cz

Tisk

Tiskárny Havlíčkův Brod

www.tisk999.cz

Uzávěrka čísla 10 bude 31. května 2023

Editorial

37. v pořadí. *Nemi nedaleko Říma, vysoko nad stejnojmenným jezerem. Od 14. září do 14. října 2022. 79 misionářů oblátů zvolených ze 70 zemí celého oblátského světa, 7 asociovaných laiků zastupujících všechny oblátské regiony, na 30 členů pomocného personálu. 1 setkání s papežem, 5 nepovinných výletů, 2 bouřky, nespočet setkání a oslav. Bezpapírová, bezplastová. To jsou základní souřadnice loňské generální kapituly misionářů oblátů.*

„Generální kapitula je,“ jak stojí v oblátské rěholi, „nejvyšší autoritou v kongregaci. Schází se pravidelně, aby posílila jednotu, a vyjádřila tak účast všech na životě a poslání kongregace.“ Jejím úkolem je vedle zvolení nového generálního představeného a jeho rady především sestavení nového misijního projektu pro celou kongregaci a vytyčení jejího hlavního směřování do dalších šesti let. Jde tedy o privilegovaný čas reflexe, modlitby a komunitního obrácení s živým Kristem uprostřed shromážděné oblátské rodiny.

Motto, které od prvního okamžiku určovalo ducha kapituly, bylo „*Poutníci naděje v komunitě/společenství*“. Že jsme se výběrem trefili do aktuální cesty církve, dosvědčuje i to, že několik týdnů po nás si podobné motto pro následující Svatý rok 2025 zvolil i papež František. Jak ale při audienci s papežem zdůraznil

nově zvolený generální představený, my jsme byli první!

Úvahy nad těmito třemi slovy, ale především sdílení misijních zkušeností, výzev a nadějí oblátské rodiny z pěti světadílů a také naslouchání potřebám církve a světa nás přivedly k popsání nových tváří současné celosvětové chudoby, ke kterým nás dnes Duch svatý zvláště vysílá: *chudí poznamenaní válečným, ekonomickým a klimatickým uprchlictvím; vykořisťování; zneužívání, především nezletilí a zranitelní dospělí; původní národy vykořeněné z vlastní historie, kultury a jazyka; mladí bez smyslu života především ze sekularizovaných a na výkon zaměřených společností; drancované stvoření.*

Abychom těchto vyloučených dosáhli, zavázala generální kapitula nové vedení několika mandáty a doporučeními: *aktivní zapojení se do ochrany společného domova v duchu encykliky Laudato si'; rozvoj společného života a misie s asociovanými; podpora mezinárodnosti a interkulturality zvláště v první formaci; důraz na misii usmíření; posílení role oblátů bratří; zajištění trvalé formace odpovídající výzvám dnešní doby; péče o kvalitu našeho zasvěceného života a proměna struktur kongregace odpovídající novým výzvám.*

To všechno teď leží na bedrech především nově zvoleného generálního představeného o. Luise Ignacia Roise Alonsa OMI, kterému ale nikdo z oblátské rodiny neřekne jinak než Chicho. Jeho mandát je opravdu silný, byl totiž jako první v celé oblátské historii zvolen „mimo kapitulu“, sám totiž na kapitule nebyl. Od roku 2019 byl představeným oblátské komunity v Západní Sahaře a právě tam se také o svém zvolení telefonicky dozvěděl. Musel se rychle sbalit, přijet a domů už se nevrátil. Tíhu zodpovědnosti ale nenese sám. Má k tomu zbrusu nový tým svých radních, 3 430 spolubratří po celém světě a také stovky asociovaných laiků sdílících totéž charisma sv. Evžena de Mazonod. A právě jejich přítomnost na kapitule udala hned v prvních dnech ráz celému setkání. Jejich slova: „*Čím hlubší bude komunita mezi námi, tím účinnější bude naše společná misie,*“ ovlivnila průběh a obsah celé kapituly. Popsali tak to, co jsme pak po celý měsíc zakoušeli. Takže do úvodních souřadnic je třeba na první místo připsat „*bratrská*“.

Vlastimil Kadlec, OMI

Modlitba nad novým generálním představeným

SETKÁNÍ PROMĚŇUJE

zkušenost účastníka

Poutníci. Jen stěží bychom asi hledali jiné slovo, které by lépe vyjádřilo jak formu, tak obsah 37. generální kapituly. Pout' našemu kapitulnímu setkání předcházela, putováním byl i čas, který jsme strávili na kapitule samotné, a na cestu jsme byli vysláni i v jejím závěru. A nemohlo tomu být ani jinak, protože putování vyjadřuje identitu lidského života. Člověk je svou přirozeností poutník. A poutníky jsme i ve svém rozměru křesťanském a také ve svém specifickém charismatickém rozměru oblátském a misionářském.

Na cestu jsme se tedy vydali už dávno před 14. zářím loňského roku. Celá dlouhá příprava kapituly byla poutí. A pak došlo i na pout' bezprostřední. Někdo se na cestu musel vydat už o několik dní dříve, protože např. cesta z Hongkongu do Říma vyžaduje čas, a když už se člověk po dlouhé době vrací do Evropy, tak cestu na kapitulu pochopitelně spojí třeba i s krátkou dovolenou doma. Jiný doputoval na kapitulu v jednom dni: ráno Ruzyně, v poledne Fiumicino a tradičně pozdější jižanský oběd už v Nemi. Italskému provinciálovi Středozemní provincie pak na cestu stačilo jen pár minut autem. Tomu odpovídaly i různé druhy zavazadel: od lodních kufrů, přes objemnější kabely až po obyčejné batohy na záda.

Ale pout' nemá smysl sama v sobě, tak by byla jen výletem nebo zdravím prospívajícím fyzickým cvičením, popřípadě snahou po zhubnutí pár kilogramů. Význam pouti je v setkáních, která cesta přináší. A to začalo už na letišti ve Fiumicinu: první setkání v příletové hale, podvědomé hledání malých oblátských křížků na krku druhých, první pozdravy a nesmělá oslovení: „Jsi to vážně ty? Pamatuješ si na mě? Jak dlouho jsme se neviděli?“ A pak hromadné vítání před exercičním centrem v Nemi, které se na měsíc stalo naším poutnickým domovem. Někdo podával na pozdrav ruku, jiný se objímal, další ukláněl. Bohatství kultur bylo jasné už na první pohled. Člověk mohl hned hádat, kdo je Němec, kdo Francouz nebo kdo přijel z Japonska či Indie.

Celá kapitula byla putováním, a to přesto, že jsme zůstávali na témže, v podstatě dost izolovaném místě. Opravdová pout' totiž v sobě má vždy dva rozměry: vnitřní a vnější. Skutečné vydání se na cestu je jen symbolem cesty, která se odehrává uvnitř. Občas jednoduše potřebujeme vyjádřit i navenek to, co musíme udělat uvnitř sebe. Proto se vydáváme do Compostelly, do Říma, do Lourdes... do Nemi. Abychom skrze vnější cestu vyjádřili a zároveň uskutečnili svou touhu po cestě vnitřní, po svém obrácení, vyjití ze sebe sama, tedy po proměně smýšlení.

A tato pout'-obrácení na kapitule probíhala právě skrze privilegovaný nástroj setkání. V první řadě šlo o setkání s konkrétními tvářemi spolubratří a asociovaných, za kterými se skrývaly konkrétní životy a bohaté misijní zkušenosti a ve kterých prosvítaly i tváře lidí, se kterými doma pracují. Mám radost z toho, že mohu mít jako člen oblátské rodiny opravdový podíl na skvělém díle, které bratr Mirabeau dělá jako šéf velké kamerunské nemocnice pro chudé u hranic s Nigérií, mám radost, že když Roshan, provinciál srílanské provincie Colombo, pochodoval spolu s demonstranty

v průvodu proti korupci a nespravedlnosti, byl jsem tam s ním jako člen téže rodiny i já, mám radost, že naši čtyři scholastici sdílejí týž život a misi i s více než 70 scholastiky ve Vietnamu, raduji se i z toho, že jsem členem rodiny, která měla v Kanadě odvahu přiznat zodpovědnost za zneužívání v internátních školách pro původní obyvatele a nastoupit cestu usmíření...

Dále šlo o setkání s dnešní podobou našeho charismatu skrze zprávy z oblátských regionů, zprávu generální představeného o stavu kongregace, zprávu asociovaných, skrze večery strávené nad různými oblátskými tématy nebo oblastmi naší služby.

Třetím druhem proměňujícího setkání bylo setkání s aktuálními potřebami, radostmi a bolestmi světa a církve, a to

skrže samotný kontext, ve kterém se kapitula odehrávala (covid, válka na Ukrajině a další války po celém světě, zneužívání v církvi, synodální proces...), a také skrže slova papeže Františka pronesená při audienci nebo vyjádřená v jeho zásadních textech, které kapitolu ovlivnily nejvíce (Evangelii Gaudium, Laudato Si', Fratelli Tutti).

A v neposlední řadě nás proměňovalo setkání s živým Bohem v liturgii, osobní nebo společné modlitbě, v Písmu, ve svátosti smíření... Tam jsme nacházeli jednotu toho, co jsme během všech setkání prožívali a přijímali.

Jen setkání s životem má moc obrátit a proměnit. A tato setkání s životem pak vstupovala do našich sdílení a jednání

(v jazykových nebo regionálních skupinách nebo v plénu) a právě tato setkání byla také základem našeho rozlišování a rozhodování, z nichž se rodily kapitulní dokumenty. Nešlo o abstraktní teorii, ideologii, ale o konkrétní životy.

Nikdo se tedy z kapituly nemohl vrátit stejný, protože pouť proměňuje, setkání proměňují, Duch svatý proměňuje. Když kapitula skončila, vydali jsme se tedy na další pouť, pouť domů. Nový generální představený nás pomocí obrazu Marie-poutnice z biblického úryvku o Navštívení vyslal na novou cestu za našimi bratřími a sestrami, abychom se spolu s nimi stali na různých cestách dnešního života poutníky naděje v komuniu.

Vlastimil Kadlec, OMI

Téma: Výzvy a naděje oblátského světa

STRUČNÁ HISTORIE OBLÁTSKÝCH GENERÁLNÍCH KAPITUL

Oblátské dějiny čítají od loňského října 37 generálních kapitul. Některé z nich byly skutečně přelomovými událostmi, jiné byly spíše běžnými administrativními úkony, které ale v životě kongregace mají vždy svou důležitost. Pokaždé se snaží přecházet a rozlišit v Duchu svatém znamení doby a konkrétními rozhodnutími nacházet vhodné misijní odpovědi. Ohlédněme se společně za některými z těch, které se do oblátské historie zapsaly nejzřetelněji.

Proměna v řeholní společnosti

1. generální kapitula (24. 10. 1818 / 10 kapitulářů) se konala v Aix-en-Provence v roce 1818. „Misionáři Provensálska“ byli založeni teprve před dvěma lety. Zpočátku šlo pouze o volné sdružení kněží, kteří se věnovali hlásání lidových misí. Společensví se rozrůstalo a brzy hlásalo misie i ve vzdálenějších místech. Zároveň došlo roku 1818 k založení druhé komunity v Notre-Dame du Laus. Aby zakladatel Evžen de Mazenod uchoval v obou komunitách téhož ducha, sepsal první podobu řehole, kterou se měl život misionářů řídit. To byl první krok k proměně života diecézních kněží k životu řeholnímu. Změna by zároveň zajistila větší nezávislost na biskupech. Během kapituly se hlasovalo o přijetí řeholních slibů. Pro byli pouze tři kněží ze sedmi. Zakladatel proto do kapituly povolal i tři scholastiky (seminaristy), kteří potřebné hlasy k přijetí zasvěceného života dodali. 1. listopadu 1818 se tedy uskutečnila vůbec první oblátská (složením slibů poslušnosti, čistoty a vytrvalosti) v kongregaci. Společensví mělo 12 členů.

Logo 37. generální kapituly

Přijetí slibu chudoby

2. generální kapitula (21. 10. 1821 / 11 kapitulářů) se konala v Aix v roce 1821. Působení misionářů Provensálska se rozšířilo už do šesti francouzských diecézí. Kapitula přijala i poslední řeholní slib: chudobu.

Papežské schválení

4. generální kapitula (10. – 13. 7. 1826 / 12 kapitulářů) byla svolána do Marseille po schválení kongregace a její řehole papežem Lvem XII. v únoru roku 1826. Kongregace přijala jméno Misionáři oblátské P. Marie Neposkvrněné. Kapitula schválila obnovenou verzi konstitucí (řehole) a rozšířila oblast apoštolátu o pastorační práci na poutních místech, vedení seminářů a službu duchovních cvičení.

První zahraniční misie

7. generální kapitula (10. – 13. 7. 1843 / 22 kapitulářů) probíhala v Marseille. Kapitula se zabývala přizpůsobením života misionářů soudobým podmínkám a rozšiřující se misii. V roce 1841 odešli misionáři obláti do Anglie a v témže roce začíná svou historii i kanadská misie. Roku 1847 se obláti usazují na Srí Lance a v USA a o pět let později přijímají misii v Jižní Africe.

Poslední kapitula Evžena de Mazenod

9. generální kapitula (4. – 12. 8. 1856 / 21 kapitulářů) probíhající v Marseille byla poslední kapitulou, které předsedal Evžen de Mazenod. V okamžiku jeho úmrtí roku 1861 bylo v kongregaci 415 oblátů z 10 národů. Komunity působily v 8 zemích 5 kontinentů.

Růst a upevňování struktur

16. generální kapitula (16. – 28. 5. 1898 / 42 kapitulářů) probíhala v Paříži a převedla kongregaci do nového tisíciletí. V roce 1900 působilo 1 527 oblátů z 20 národů ve 14 zemích. Kongregace byla rozčleněna do 6 provincií a 12 misijních vikariátů. Na oblátskou mapu přibýly misie v Lesothu, Nizozemsku, Itálii, Španělsku, Belgii, Namibii, Austrálii a Německu.

Z Paříže do Říma

17. generální kapitula (14. 8. – 1. 9. 1904 / 55 kapitulářů) se konala v roce 1904 v belgickém Lutychu. Obláti byli ve Francii vystaveni stále většímu politickému tlaku. Roku 1904 jim bylo nařizováno, aby z Francie odešli. V roce 1905 byla tedy generální správa přesunuta z Paříže do Říma.

V letech 1898 až 1946 zažila kongregace obrovský růst. Počet členů vzrostl za méně než 50 let z 1 427 na 5 549. Počet provincií a misijních se rozšířil z 19 na 40. Byla otevřena další nová misijní území, včetně českých zemí (1911).

Změny a koncilní obnova

24. generální kapitula (1. – 22. 5. 1947 / 70 kapitulářů) mohla být po válce do Říma svolána až v roce 1947. Generálem na ní byl zvolen Kanadčan Léo Deschâtelets (1899–1974).

Během jeho funkčního období se v Římě konaly další tři kapituly (1953, 1959 a 1966).

Počet členů kongregace se zvýšil z 5 549 na 7 010. Počet provincií a misijních vikariátů vzrostl ze 40 na 71. Novými oblátskými misiemi se staly Japonsko, Chile, Lucembursko, Surinam, Sahara, Peru, Dánsko, Švédsko, Grónsko, Malajsie, Nový Zéland, Thajsko, Hongkong, Indie, Pákistán, Indonésie a Bangladéš. Generální kapituly v letech 1953 až 1966 byly vyzvány, aby kongregaci poskytly novou strukturu, proto se tedy téměř výhradně věnovaly obnově konstitucí a strukturálním změnám. Pobídkou a inspirací byly změny a požadavky, které přinesl Druhý vatikánský koncil (1962–1965). Obnova zasvěceného a misijního života vyvolala ale také krizi. Od roku 1962 do roku 1972 opustilo kongregaci asi 1 000 členů.

Reforma generální správy

28. generální kapitula (11. 4. – 23. 5. 1972 / 143 kapitulářů) se sešla v roce 1972 v Římě a zvolila generálním představeným Američana Richarda Hanleyho. Kapitula měla za úkol prosadit reformu generální správy. Generální představený již nebyl volen na doživotí, ale na funkční období maximálně 12 let. Ve své službě byl podporován generálním vikářem a dvěma asistenty. Celá kongregace byla rozdělena do šesti regionů: Evropa, Kanada, USA, Latinská Amerika, Asie a Oceánie a Afrika. Každému regionu byl přidělen generální radní. Správními jednotkami byly od nynějška provincie, delegatury a misie. Šokem byla ovšem rezignace Richarda Hanleyho a jeho odchod ze společenství po pouhých dvou letech ve funkci.

Pokoncilní konsolidace

29. generální kapitula (12. 11. – 6. 12. 1974 / 102 kapitulářů) zvolila v Římě novým generálním představeným Kanadana Fernanda Jetté (1921–2000). Ten pak také v Římě předsedal i **30. generální kapitule** v roce 1980 (27. 10. – 6. 12. 1980 / 111 kapitulářů). O. Jetté s jasným mandátem generální kapituly prosadil dlouho připravovanou revizi Konstitucí a pravidel z roku 1980. Jejich zcela novým aspektem byl důraz kladený na charisma zakladatele. Mezi lety 1974 až 1986 kongregace výrazným způsobem společně rostla. Předkoncilní paradigma uniformity se proměnilo v duchovní jednotu. Do roku 1986

Účastníci 37. generální kapituly

počet oblátů klesl na 5 517. Tento trend ale nezabránil tomu, aby kongregace přijímala nové misie (Portoriko, Senegal, Francouzská Guyana, Tahiti, Madagaskar, Zimbabwe a Zambie). Obláti tak působili už v 54 zemích.

Ve znamení misie

31. generální kapitula (1. 9. – 3. 10. 1986 / 113 kapitulářů) v Římě zvolila generálním představeným Itala Marcella Zaga (1932–2001). Celá kapitula se soustředila na téma misijní identity. Dokument „Misionáři v dnešním světě“ představuje jakési vademecum, které se zamýšlí nad oblátskou misí ve vztahu ke komunitnímu životu, místním církvím, chudým, tématu spravedlnosti a míru, nové evangelizaci v sekularizovaných společnostech, inkulturaci a spolupráci s laiky.

Asociovaní

32. generální kapitula (1. 9. – 1. 10. 1992 / 106 kapitulářů) proběhla v Římě opět za předsednictví Marcella Zaga. V letech 1986–1998 klesl počet oblátů na celém světě z 5 517 na 4 757. Zároveň se ale zvýšil počet správních jednotek ze 75 na 82 a přibýlo nemálo nově otevřených misí (Guatemala, Jižní Korea, Nigérie, Venezuela, Botswana, Kolumbie, Keňa). Pád železné opony umožnil také oblátský příchod do Angoly, na Ukrajinu, do Běloruska, na Kubu a do Turkmenistánu. Obláti tak byli přítomni v 67 zemích. Kapitula v roce 1992 vyzvala k růstu spolupráce s laiky. Oficiálně tak vznikaly skupiny asociovaných, kteří se chtěli podílet na charismatu sv. Evžena de Mazonod a být partnery v oblátské misii. Výrazným impulsem v tomto směru bylo také zakladatelovo svatořečení v roce 1995.

Čtyři kapituly pro současnost

Na **33. generální kapitule** (1. 9. – 1. 10. 1998 / 113 kapitulářů) byl v Římě novým generálním představeným zvolen německý misionář Wilhelm Steckling (*1947), který působil dlouhá léta v Paraguaji.

Následující **34. generální kapitula** (30. 8. – 28. 9. 2004 / 93 kapitulářů) se konala rovněž v Římě a potvrdila Wilhelma Stecklinga ve funkci.

35. generální kapitula (8. 9. – 8. 10. 2010 / 89 kapitulářů) zvolila v Římě generálním představeným Američana Louis Lougena (*1952), který pracoval v Brazílii a v USA.

36. generální kapitula (14. 9. – 12. 10. 2016) / 82 kapitulářů) v Římě ho v úřadu potvrdila.

Právě tyto poslední čtyři kapituly určují naše současné misijní myšlení, náš život a misijní činnost. Za těchto 24 let se počet členů kongregace dále snižoval, a to ze 4 747 na 3 493. Nutným slučováním správních celků klesl jejich počet z 67 na 54. Z šesti regionů se vytvořilo regionů pět.

Kapituly z let 1998, 2004, 2010 a 2016 byly ale také věnovány důležitým obsahovým tématům. Za klíčová témata lze považovat komunitní život, finanční situaci (solidaritě mezi správními celky...), první a trvalou formaci, mezinárodnost a interkulturalitu, oblátskou identitu, misii s chudými, misii s mládeží, mezináboženský dialog, úsilí ve prospěch spravedlnosti, míru a integrity stvoření a spolupráci s asociovanými. Všechny čtyři kapituly se také intenzivně zabývaly skandálem zneužívání a ochranou mladistvých a zranitelných dospělých.

Roky před námi

37. generální kapitula (14. 9. – 14. 10. 2022) / 79 kapitulářů), která se loni konala v italském v Nemi, zvolila novým generálním představeným Španěla Luise Ignacia Rois Alonsa (*1963). V kongregaci zastával již několik zodpovědných úřadů a služeb jako provinciál někdejší Španělské provincie, generální radní pro Evropu a v poslední době misionář v Západní Saharě. Kapitula mezi základní oblátská témata na příští roky zařadila ochranu společného domova, misii usmíření, ještě intenzivnější spolupráci s asociovanými laiky, větší propojenost první formace mezi regiony, posílení role oblátů bratří a naší misii s chudými.

Z různých OMI zdrojů sestavil Vlastimil Kadlec, OMI

Téma: Výzvy a naděje oblátského světa

MISIE USMÍŘENÍ: POKÁNÍ A PROROCTVÍ

Nejintenzivnějšími a zároveň nejbolestivějšími okamžiky generální kapituly byla jistě setkání, při kterých jsme se dotýkali jevu, který otrásá katolickou církví už několik posledních let: zneužívání. Po dlouhá staletí si mnozí v církvi – a bohužel k tomu docházelo i na úrovni strukturální – velmi snadno a rádi osvojovali první místa, toužili být co nejbližší všem možným trůnům moci, rozhodovat o životech lidí... A takovéto naprosto neevangelijní postoje nabíraly různých podob. Vždy ale šlo v první řadě o zneužití moci, o důsledek klerikalismu.

Už několik posledních generálních kapitul věnovalo otázce zneužívání velkou pozornost. Na všech úrovních kongregace byly vypracovány strategie a postupy, které by měly chránit ty nejzranitelnější. Každý správní celek musí tyto koncepce

uvést v život, každý oblát i každý spolupracovník musí projít patřičným školením a poučením.

Živým byl v čase konání kapituly případ zneužívání v kanadských internátních školách.* Přístup, který k němu zaujali naši spolubratři, je v mnohém přístupem opravdu prorockým, který už nyní do celé tmy vnáší světlo naděje a první konkrétní plody pokání a také odpuštění. I z bolesti se může narodit radost.

Zpráve o kanadských internátních školách byl na kapitule věnován celý jeden blok. Nešlo ale vůbec jen o informaci. Tyto tragické skutečnosti související s odhalením bezejmenných hrobů v Kamloops roku 2021 a poté i na dalších místech „pomohly“ k nasměrování celé kapituly a k vytvoření velmi

pokorné atmosféry, která snad jakousi naši typickou oblátskou blízkost k lidem ještě více zdůraznila. Široká problematika tzv. JPICu (Spravedlnost, mír a integrita stvoření) se rázem stala vedle podpory účasti našich asociovaných laiků na našem životě a misii a růstu interkulturality v naší formaci a v našich komunitách klíčovým tématem celé kapituly. Naše přítomnost mezi původním obyvatelstvem a pomoc při ochraně jejich práv by tak mohla v nejbližších letech ještě vzrůst, protože kapitula doporučila otevření nové misie právě s původními obyvateli v Ekvádoru.

Tragický příběh kanadských internátních škol je samozřejmě velmi komplexní a není černobílý a my obláti jsme byli jedni z prvních, ne-li vůbec první, kdo se v Kanadě začali touto problematikou už na počátku 90. let velmi vážně zabývat. Důležitou otázkou je jistě důvod vzniku internátních, původně misijních škol, zájem, který na nich měla církev i kanadská vláda, v potaz se jistě musí brát i důvody naší oblátské přítomnosti, její historie, určitě i představy a poznatky tehdejší misio-logie, která nebyla tou dnešní... ale přesto nepochybnitelným faktem zůstává, že šlo o zcela zřejmé a závažné zpro-nevěření se evangeliu a křesťanství jako takovému, jehož výsledkem byl i tento „kolonizač-ně-misijní“ model.

Velkou radostí je pro nás to, že právě kanadští spolubratři našli od samého začátku, když to ještě vůbec nebylo církví ani společností obecně přijímáno, odvahu odmítnout jakýkoliv náznak obranářského postoje a s velkou upřímností a omluvou vyznali naše pochybení a vinu. Otevřeně dnes mluví o kulturní genocidě, o tělesném, sexuálním a kulturním zneužití, o zneužívání moci a o strukturálně hříšném systému, jehož součástí internátní školy byly a jehož cílem bylo vykořenit kulturu, jazyk a náboženské tradice původních obyvatel. Samozřejmě jsme věřili, že tak dětem předáváme nástroje k tomu, aby mohly dobře žít v dominantní kanadské společnosti, byli jsme přesvědčeni, že konáme dobro, a většina oblátů a dalších řeholníků a řeholnic, kteří ve školách pracovali, jistě odváděli dobrou a hrdinskou práci. Ale samotný základ škol a pak jednotlivá tragická zneužití neměly s evangeliem nic společného. Možná stačí citovat z omluvy kanadských oblátů: „*Omlouváme se za roli, kterou jsme při zřízení a správě internátních škol sehráli. Omlouváme se i za samotnou existenci takových škol. Uznáváme, že největším zneužitím nebylo to, co se ve školách dělo, ale to, že tyto školy vůbec existovaly, že bylo jako politická záležitost přerušeno prvotní pouto dětí s rodinou. (...) Internátní školy byly pokusem o asimilaci původního obyvatelstva a my jsme hráli při uskutečňování tohoto úmyslu důležitou roli. Za to se upřímně omlouváme.*“ Internátní školy stály v jasném protikladu k církevní představě rodiny jako místa, kde se zakouší láska, život, společenství, kde se poznává Bůh.

Vnitřní velmi zevrubná reflexe týkající se našich internátních škol proběhla už roku 1991 u příležitosti 150. výročí příchodu prvních misionářů oblátů do Kanady. Nedošlo k tomu jen tak zničehonic, už dlouho před tím se mezi spolubratry v Kanadě vedla diskuse o škodlivosti těchto škol a o našem místě v tomto systému, který jsme opustili v roce 1969. Vedení oblátských provincií v Kanadě se v té době stalo opravdovými proroky pro celou kanadskou církev. V červenci 1991 při tradiční pouti původního obyvatelstva u jezera sv. Anny v Albertě, kde měl mimochodem loni v červenci při své kající pouti do Kanady bohoslužbu slova i papež František, nabídli kanadští provinciálové v přítomnosti 20 000 poutníků původním národům omluvu. Netýkala se jen naší účasti v internátních školách, ale i jiných rozměrů misionářské přítomnosti a služby mezi domorodým obyvatelstvem. Tím oficiálně začal proces usmířování, který vedle finančních náhrad zahrnuje i ustanovení Národního centra pro pravdu a smíření (NCTR), které shromažďuje historické prameny o internátních školách.

Obláti otevřeli své archivy, zpřístupnili kroniky svých domů, digitalizovali na 65 000 složek... To je samo o sobě velmi důležitou součástí usmíření, protože to umožňuje rodinám přístup k jejich vlastní historii, k životům jich samotných nebo jejich předků. Vědoměji jsme také pokračovali v „dekolonizaci“ nás samotných i našich přístupů.

Do cesty usmíření se aktivně zapojila i naše generální správa. Náš generální dům v Římě

se několikrát stal místem setkání se zástupci několika původních národů Kanady. Velmi silnou a dojemnou chvílí byla účast našich spolubratřích na modlitbě vedené kanadskými hosty v kapli našeho generálního domu.

Právě tato upřímná cesta otevřenosti, lítosti a kajícínosti vedla už nyní k tomu, že na většině míst, kde s původními obyvateli v Kanadě pracujeme, nás oni sami vyzvali, abychom ve své službě i nadále pokračovali. A pod vlivem této společné cesty usmíření by se možná naše přítomnost mezi původními obyvateli a pomoc při ochraně jejich práv mohla v nejbližších letech ještě rozrůst, protože kapitula doporučila otevření nové misie právě s původními obyvateli v Ekvádoru. I z bolesti se může narodit radost.

Vlastimil Kadlec, OMI

*„Kanadské rezidenční (internátní) školy pro původní obyvatele“ bylo označení pro síť povinných internátních škol určených pro převýchovu původních obyvatel dnešní Kanady. Školy byly zřízeny kanadskou vládou a vedeny křesťanskými církvemi. Účelem těchto škol bylo izolovat děti původních obyvatel od jejich vlastní kultury a náboženství a asimilovat je do vznikající dominantní kanadské kultury. Systém fungoval přibližně jedno století (od poslední třetiny 19. století), během kterého bylo ve školách umístěno zhruba 150 000 dětí.

PROSLOV PAPEŽE FRANTIŠKA K ÚČASTNÍKŮM 37. GENERÁLNÍ KAPITULY

Nemi – místo konání 37. generální kapituly

Milí bratři, dobrý den a vítějte!

Jsem rád, že se s vámi u příležitosti vaší generální kapituly mohu setkat. Děkuji generálnímu představenému – chudák, vzali jste ho z pouště a přivedli sem do Říma! – za jeho úvodní slova a přeji jemu i nové radě pokojnou a plodnou práci. (...)

Pro tuto kapitulu jste si zvolili velmi náročné téma, téma velmi podobné tomu, které bylo v církvi vybráno pro příští Svatý rok: „*Poutníci naděje v komuniu*“. Jde o téma, ve kterém je shrnuta vaše identita na všech cestách světa, kterému jste jako Ježíšovi učedníci a následovníci svého zakladatele sv. Evžena de Mazenod povolání přinášet evangelium naděje, radosti a pokoje. Jde o svět, kde to na jedné straně vypadá, že jsme dosáhli cílů, které se zdály být nedosažitelné, na straně druhé jde ale i dál o svět, který je otrokem sobectví a plný protivenství a rozdělení. Křik země a chudých, války a konflikty, které na lidské dějiny prolévají krev, tíživá situace miliónů migrantů a uprchlíků, ekonomika, která z bohatých

dělá ještě bohatší a z chudých ještě chudší, to je jen několik rozměrů našeho kontextu, ve kterém může zažehnutý plamen naděje uchovat jen evangelium.

Vybrali jste si být poutníky, znovu objevit a žít skutečnost těch, kdo putují tímto světem po boku mužů a žen, chudých a těch, kteří jsou tady na zemi poslední a ke kterým vás Pán posílá, abyste jim hlásali jeho Království.

Vybrali jste si být *poutníky*, znovu objevit a žít skutečnost těch, kdo putují tímto světem po boku mužů a žen, chudých a těch, kteří jsou tady na zemi poslední a ke kterým vás Pán posílá, abyste jim hlásali jeho Království. I váš zakladatel byl u počátků vaší řeholní rodiny poutníkem, když se se svými prvními druhy vydával po vesnicích rodného Proven-

sálska a kázal lidové misie, a přiváděl tak k víře chudé, kteří byli opuštěni i samotnými služebníky církve. Je to vždy tragédie, když služebníci církve opustí chudé. (...)

A této církvi, kterou vás váš zakladatel učil milovat jako svou matku, nabízíte misijní elán a svůj život tím, že se účastníte jejího pravého exodu k periferiím světa, který Bůh tak miluje, a tím, že žijete charisma, které vás vede k těm

nejvzdálenějším, nejhudším, k těm, ke kterým se jiní nedostanou. A tím, že po těchto cestách kráčíte s láskou a věrností, prokazujete církvi, milí bratři, velkou službu. (...)

Jako *poutníci naděje* kráčíte spolu se svatým Božím lidem a věrně prožíváte své misijní povolání spolu s laiky a mladými lidmi, kteří v církvi sdílejí charisma vašeho zakladatele sv. Evžena a kteří si přejí být aktivní součástí vaší misie. (...)

Být misionáři naděje znamená dokázat čísta znamení její přítomnosti skryté ve všedním životě lidí. Učit se rozpoznávat naději mezi chudými, ke kterým jste poslání a kteří ji jsou schopni často nalézat i v těch nejtěžších situacích. Nechat se evangelizovat chudými, které evangelizujete: oni vás učí cestě naděje pro církve a pro svět.

Chcete ale být svědky naděje v *komunii*. Komunio je dnes výzvou, na které závisí budoucnost světa, církve a řeholního života. Abyste byli misionáři komunie, musíte ho žít především mezi sebou, ve svých komunitách a vzájemných vztazích a pak ho rozvíjet ve vztazích se všemi bez výjimky. Často jste během probíhající kapituly odkazovali na cestu, kterou se církve teď vydala a která znovu objevuje krásu a důležitost toho, že kráčíme společně. Vybízím vás k tomu, abyste byli šířiteli komunie skrze skutky solidarity, blízkosti, synodality a bratrství se všemi. (...) Stávat se blízkým je každodenní prací, protože sobectví nás vtahuje do sebe samých, stahuje nás dolů, zatímco stávat se blízkým znamená vycházet.

Během probíhající kapituly jste také často zdůrazňovali svůj závazek vůči společnému domovu a snažili jste se ho vtělit do konkrétních rozhodnutí a činností. Povzbuzuji vás k tomu, abyste v tomto směru pracovali i nadále. Naše matka země nás sytí, aniž by za to od nás cokoliv požadovala; je na nás, abychom pochopili, že v tom ale nemůže pokračovat, pokud se i my nezačneme starat o ni. Jde o rozměry obrácení, ke kterému nás Pán neustále volá. Vrátit se k společnému Otci, vrátit se k pramenům, vrátit se k první lásce, která vás přiměla za-

nechat všeho a následovat Ježíše: to je duše zasněžení a misie! (...)

Letos jste slavili památku zvláštní milosti, které se svatému Evženovi dostalo před dvěma sty lety, když v kostele Misie v Aix-en-Provence stál před sochou P. Marie Neposkvrněné. To pro vás může být novým pozváním k tomu, abyste si Marii vzali jako svého druha na cestu, aby vás na vaší pouti stále

doprovázela. Maria poutnice, Maria na cestě, Maria, která v rychlosti vstala a vydala se sloužit. Poté, co řekla Bohu skrze archanděla Gabriela své ano, vydala se ve spěchu za svou sestřenicí Alžbětou, aby s ní sdílela svůj dar a také aby jí mohla posloužit. I v tom ať je Maria vzorem pro váš život a vaši misii.

Milí bratři, přeji vám dobré zakončení kapituly a doprovázím vás svou modlitbou. Ze srdce žehnám vám i vašim spolubratřím, zvláště nemocným, křehkým a těm, kteří jsou v tuto chvíli v těžkostech. A i vás prosím, abyste se modlili za mě.

Děkuji!

Vybízím vás k tomu, abyste byli šířiteli komunie skrze skutky solidarity, blízkosti, synodality a bratrství se všemi. (...) Stávat se blízkým je každodenní prací, protože sobectví nás vtahuje do sebe samých, stahuje nás dolů, zatímco stávat se blízkým znamená vycházet.

Audience účastníků generální kapituly u papeže Františka

GENERÁLNÍ KAPITULA

POHLED ZVNĚJŠKU

Generální kapitula se týká všech členů oblátské rodiny po celém světě. Kapituláři jsou jejich zástupci, kteří se pak vrací do domovských provincií, řeholních komunit nebo skupin asociovaných, aby se pokusili obsah a především ducha kapituly svým bratřím a sestrám předat. V tom jim jsou pomocí i kapitulní dokumenty a setkání, která se na úrovni provincií k tématu kapituly konají. Oslovili jsme tedy tři členy naší provincie, aby se o své zkušenosti „z kapituly zvnějšku“ podělili. Všem jsme položili následující otázky:

- 1) *Vloni na přelomu září a října probíhala v Nemi nedaleko Říma 37. generální kapitula. Co pro tebe jako člena oblátské rodiny znamenala? Sledoval/a jsi její průběh? Zaujalo tě něco z něho?*
- 2) *Co tě nejvíce překvapilo z hlavních témat, která kapitula nastolila? Z čeho máš největší radost a co bude pro tebe osobně největší kapitulní výzvou? Co jí asi bude pro naši provincii?*
- 3) *Co říkáš na nově zvoleného generála o. Chicha? V čem může být pro naši řeholní rodinu největší inspirací?*

o. Norbert Wilczek, OMI (představený komunity v Burlo)

- 1) Generální kapitula pro mě znamenala především to, že provinciál na ten čas potřeboval zástup a myslel na mě. Naštěstí byly mé modlitby vyslyšeny a po celou dobu byl

v provincii klid. Jinak jsem měl radost z přítomnosti oblátských laiků a z toho, že se jim naslouchalo. Bylo také příjemné vidět spolubratry, které znám a vážím si jich.

- 2) To, že se v kapitule objevují témata míru, spravedlnosti a integrity stvoření, mě nepřekvapilo, ale nečekal jsem tak silný důraz. Uskutečnit v tomto směru skutečnou změnu v myšlení je pro mě osobně i pro provincii velkou výzvou. Ale ani strukturální změny, jako je případná restrukturalizace evropského regionu, nebudou snadné.
- 3) Setkal jsem se s Chichem na různých setkáních, když byl ještě generálním radním. Zažil jsem ho jako autentického obláta, který radikálně žije slib chudoby. Ve všech oblastech je pro něj Kristus a jeho misie ústředním tématem, dokonce i v každodenních věcech, jako je používání sociálních sítí. Protože žije oblaci autenticky, může se k ní také hlásit. Doufám a očekávám, že s ním bude oblátská rodina po celém světě žít své povolání ještě věrněji.

Steffi Kulla (provinční mluvčí asociovaných)

- 1) Generální kapitula pro mě znamená příležitost zviditelnit a zkonkrétnit naše celosvětové společenství, čelit otázkám, které vyvstávají, např. jak můžeme jako oblátská rodina hmatatelně přinášet charisma Evžena de Mazenod, a tím i Ježíše Krista lidem na celém světě.

Čeští oblátní asociovaní ve Florencii

Díky zprávám a fotografiím otce provinciála Felixe a otce Vlastimila jsem mohla generální kapitulu velmi dobře sledovat.

Stejně jako při posledním kongresu laiků v Kokotku jsem byla dojata působením Ducha svatého, který nás po celém světě spojuje v jedno velké společenství. Vnímám to jako velký dar a jsem za něj Bohu velmi vděčná.

- 2) První věcí, která mě překvapila, bylo, že jsme my, asociovaní, dostali tolik prostoru k prezentaci svých obav, přání a vizí. A pak i to, že také ze strany oblátů je cítit touha po užší spolupráci s laiky. Tuto spolupráci vnímám jako výzvu a těším se na ni.

Velkou výzvou pro provincii bude nacházet lidi, kteří se chtějí zapojit, kteří se cítí povoláni stát se oblátem, oblátkou, bratrem nebo asociovaným, aby mohlo společenství růst a mohly se naplňovat jeho vize a cíle.

- 3) Nově zvolený otec generál Chicho se mi zdá být velmi sympatický a skromný, ale přesto velmi rozhodný a vytrvalý. Věřím, že nás může probudit a být nám příkladem v působení s těmi nejchudšími a nejopuštěnějšími. Povzbuzuje nás, abychom byli na cestě jako poutníci naděje ve společenství se všemi výzvami, které to přináší, a vybízí nás, abychom s sebou na cestu brali Marii a důvěřovali jí.

Kateřina Zahradníčková (asociovaná z plaské skupiny)

- 1) Čím déle jsem s oblátou, tím hlouběji se mě dotýká to, čím naše rodina žije, i všechno to přelomové a důležité, co se v ní děje. A kapitula rozhodně byla přelomová a důležitá. Snažila jsem se ji tedy sledovat, jak jen to šlo. Příležitostí

bylo spousta, protože kapitula byla celou dobu intenzivně sdílena na internetu. Navíc naše skupinka asociovaných měla veliké štěstí, že naši provincii zastupoval Vlastimil, který nás doprovází, a tak jsme měli všechny důležité a exkluzivní informace hned z první ruky. Co mě asi nejvíce zaujalo, byla volba nového otce generála.

- 2) Překvapilo mě, jak moc podstatnou roli hráli na kapitule laici. V květnu minulého roku jsem se zúčastnila kongresu oblátních asociovaných laiků, a tak jsem opravdu se zvědavostí čekala, jaké bude mít tento kongres na generální kapitule pokračování. Měla jsem velkou radost, že pro kapitulu bylo důležité, co vzešlo z našeho květnového kongresu, že s námi laiky opravdu naplno počítá a že jak oblátní, tak laici touží po společném komuniu a misii. Velikou radost mám taky z toho, jak moc se pozornost zaměřila na téma *Laudato sí'* a JPIC obecně. Uvádět tato témata konkrétně do našich životů je pro mě osobně obrovskou výzvou a myslím, že i pro naši provincii.
- 3) Chicha jsem před jeho zvolením příliš neznala, jen lehce z povídání ostatních, ale to mi stačilo k tomu, abych věděla, že máme opravdu výborného následovatele Louise Lougena /*bývalý generál*/. Navíc hned ze začátku jeho generálování s ním mám krásnou osobní zkušenost. Za naši skupinku asociovaných jsem mu poslala krátký pozdrav. A on nejen že nám i přes svoji zaneprázdněnost s nově začínající funkcí vzápětí odpověděl, ale odpověděl velmi osobně a konkrétně. A myslím, že to je přesně to, v čem nám bude inspirací – svým osobním přístupem. A taky svojí radikálností. Ve vztazích, v misii, ve všem.

POMOC UKRAJINĚ POKRAČUJE

S pokračující válkou na Ukrajině je čím dál potřebnější i naše vytrvalá pomoc. Možností, jak svou podporu i dále adresně směřovat, je pomáhat oblátům a jejich lidem přímo na místě. Oblátské komunity a farnosti z Evropy zasílají ukrajinským spolubratřím peněžní i materiální pomoc. V zimě to byly např. tolik potřebné generátory, ale třeba i pekárny chleba, teplé oblečení, příkrývky, trvanlivé potraviny a hygienické potřeby.

Pokud byste chtěli jejich činnost podpořit i vy, můžete tak učinit zasláním daru na účet Oblátského misijního díla.

Děkujeme za podporu společného díla pro dobro těch, kdo naši pomoc potřebují!

244 816 241/0300

Ukrajina VS 690

Misie

PRVNÍ CESTA VEDLA NA UKRAJINU

Generální představený naší kongregace otec Chicho navštívil záhy po svém zvolení na začátku loňského prosince v doprovodu polského provinciála Černihiv na severu země. Obláti zůstali ve městě i přes nepřetržité ostřelování a jejich dům se stal útočištěm místních lidí. V podzemí společně jedli, spali, modlili se a slavili eucharistii. Během komunitního setkání měl otec Chicho příležitost vyslechnout si svědectví misionářů a navštívil také černihivské farníky. Nutno podotknout, že návštěvě přály vnější okolnosti, protože v domě byla po celý den i noc k dispozici elektřina a díky tomu bylo i teplo.

Misie

PŘEDÁNÍ POMOCI V CHERSONU

Na přelomu roku se kyjevská oblátská farnost sv. Mikuláše, která je od začátku konfliktu centrem pomoci nejen pro hlavní město, vydala s nashromážděnou pomocí pro obyvatele Chersonu na východ Ukrajiny.

V Chersonu existuje několik charitativních bodů, kde mají lidé jednou za dva týdny možnost obdržet potravinový balíček. Humanitární pomoc je také doručována osobně lidem se zdravotním postižením. Pro podporu si přišlo hodně lidí, protože momentálně jsou v celém městě otevřené jen dva větší obchody s potravinami. Dříve mělo město 300 000 obyvatel a po sedmi měsících ruské invaze jich zde zbylo jen 50 000.

Fronty do lékáren, kde ale léky chybí. Žádná voda, žádná elektřina. Při rozdělování humanitární pomoci byly slyšet exploze. Boje v okolních regionech pokračovaly. Nejděsi-

vější je, že si na to lidé zvykli a naučili se v tom žít. Samotné město také trpí nepřátelskou palbou. V předvečer Vánoc, 24. prosince, bylo při ostřelování v centru města zabito více než 20 lidí.

Lidé také sdíleli vzpomínky na to, jaké to bylo žít dočasně pod okupací. Byli nuceni přijmout ruské pasy. Ti, kteří to odmítli, byli považováni za nepřátele. Zvláště když vyrazili na proukrajinské protestní akce ve městě. Jeden z dobrovolníků mluvil o tom, jak pomáhá s evakuací lidí z nebezpečných oblastí. Zachránil přes tisíc lidí. „Je pro nás velmi bolestivé, že se všude říká, že Cherson byl nepřítelem dobyt hned na začátku invaze 24. února velmi snadno,“ říká dobrovolník. „Probudili jsme se obklopeni Rusy. Bránili jsme se, ale přesila byla obrovská. V okolí už bylo asi 50 tisíc ruských vojáků. Bylo to neskutečné,“ vzpomíná smutně.

„Přes všechnu tu hrůzu lidé žijí s nadějí. Nepřestávali děkovat za pomoc, kterou jim farnost poskytla. Děti měly radost z dárků. I když to bylo těžké, podařilo se nám do Chersonu přinést světlo novorozeneho Ježíše a učinit život zdejších lidí o něco radostnějším. Děkujeme i za vaši pomoc!“ dodává unavený, ale šťastný farář kostela sv. Mikuláše v Kyjevě, otec Paweł Wyszowski OMI.

ZVEME VŠECHNY PŘÁTELE OBLÁTSKÉ RODINY:
BUĎME POUTNÍCI NADĚJE VE SPOLEČENSTVÍ.

**SOBOTA
20. KVĚTNA
2023
KOSTEL
NANEBEVZETÍ
PANNY MARIE
KLOKOTY**

**10.00 POUŤ KE KAPLI
DOBRÁ VODA
11.00 MŠE SV.
SE SCHOLOU
12.00 SPOLEČNÝ OBĚD
13.30 PŘEDNÁŠKA
O. JANITH OMI,
MISIONÁŘ ZE SRÍ
LANKY
15.00 POŽEHNÁNÍ**

**PŘEDE MŠÍ MOŽNOST
ZPOVĚDI
OBĚD PŘIPRAVENÝ PRO
VŠECHNY
ODPOLEDNÍ PROGRAM
PRO DĚTI
ZÁVĚREČNÉ POŽEHNÁNÍ
V SINHÁLŠTINĚ**

**POUŤ JE MOŽNÉ
SLEDOVAT ONLINE NA
WWW.KLOKOTY.CZ**

**OBLÁTSKÁ
POUŤ**

OMI
misionáři
obláti

VAŠE MEŠNÍ INTENCE I NADÁLE POMÁHAJÍ

Jednou z možností, jak podpořit naše misie, jsou mešní intence. Takto vaše dary pomáhají naší misii v Pákistánu a Zimbabwe. Zde směřují ke spolubratřím našeho Karla Mece, OMI, v podobné misii St Kizito v Insuzu.

Otec Edmund tady dostal spolu s dalšími dvěma spolubratry podobný úkol jako Karel. Vytvořit v buši místo, díky němuž budou moci být obláti v opuštěném regionu trvaleji nablízku lidem, místo, které bude zázemím nejen pro obláty, ale i pro široký okruh místních lidí. Aby se tu pak mohlo chudým lidem z okolí pomáhat, musí být toto místo co nejvíce soběstačné. Místní pomáhají zúrodnováním půdy nebo drobnými stavbami, okolní osady se také zavazují k drobné podpoře svých kněží a podle možností se dělí o část své úrody nebo několik vajíčků či kuřat k jídlu. Jak ale z popisu vyplývá, ani tohle všechno nestačí. Proto důležitou roli hrají právě i vaše dary.

Otec Edmund OMI píše:

Děláme vše, co je v našich silách, abychom darů, které od vás obdržíme, dobře využili. Rozvoj misie je naším hlavním cílem. V areálu se nám zatím podařilo vybudovat výběh pro drůbež a od té doby jsme do něj umístili několik kuřat. Je to krok k soběstačnosti a k pomoci chudým v našem okolí. Založili jsme také zeleninovou zahradu a podařilo se dobře rozvést zavlažovací systém. Doufáme, že brzy na dům nainstalujeme solární panely (pozn. jako stabilní zdroj elektřiny). Všechny tyto pokroky byly možné jen díky vaší pomoci a podpoře. Slavíme denně mše a vaše úmysly při nich předkládáme Pánu. Modlíme se, aby požehnal vaší štěrností. Zveme věřící, aby dělali totéž.

Vaše dary pomáhají k rozvoji a důstojnějšímu životu lidem z jednoho opuštěného místa na mapě Zimbabwe, a vy jste tak spolu s misionáři obláty jeho důležitou součástí. Děkujeme!

Aby byly mešní intence v současné době skutečnou pomocí, chtěli bychom poprosit, aby váš dar na jednu mši odslouženou v misích byl alespoň 200 korun.

Zpráva o hospodaření Oblátského misijního díla

HOSPODAŘENÍ 2022		
	Výnosy v CZK	Náklady v CZK
Celkem	1,828,774.08	1,814,923.24
Mešní stipendia	582,700.00	582,700.00
Úroky	238.08	
Jiné ostatní výnosy	3,950.00	
Dary misím	1,241,886.00	
Z toho: podpora projektů		
Zimbabwe		255,830.00
Pákistán (monzuny)		497,874.00
Pákistán (školy)		27,400.00
Adopce Haiti		23,600.00
Ukrajina		299,527.00
Náklady na provoz		
Z toho: Cestovné		1,332.00
Poštovné a telefony		13,524.00
Bankovní služby		11,639.98
Vzdělávání		3,800.00
Tisky, grafika apod.		82,737.50
Kurzové rozdíly		14,958.76
Nerozděleno		13,850.84

ROZCESTNÍK

A Jan vydal svědectví: „Viděl jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm.“

Jan 1, 29–34

Rozcestníky jsou velmi užitečné. Pokud se chcete dostat z jednoho místa na druhé, například z Fuldy v Německu do Dolní Bělé v České republice, ukazatelé cesty vás (více méně) nasměrují, kudy máte jet. Nebo pokud chcete jet do Ikey v Praze, můžete se spolehnout na dobré značení od výjezdu Zličín. Rozcestníky jsou prostě skvělé.

Jan byl v dnešním evangeliu jako takový rozcestník. Ukazoval lidem na Ježíše a říkal: tenhle je důležitý, přichází od Boha a má pro vás důležité poselství.

Když si vzpomenu na posledních pár let, mohu být jen vděčný. Mnoho lidí se stalo mými průvodci. Naslouchali mi a dávali mi rady v obtížných situacích. Řekli mi, kde mohu ve svém životě najít Ježíše. Opakovaně mi na mé životní cestě pomáhali udělat krok dál, neminout správný výjezd, třeba se zastavit na odpočívadle a nadechnout se. A stále mi pomáhají růst a být šťastným člověkem.

Každý z nás potřebuje takového Jana, který vidí a vnímá to, co je nám možná skryto. Každý potřebuje Jana, který ukazuje na to, co je v našem životě velké a důležité: na Ježíše, který pro nás chce jen to nejlepší. Na druhé straně každý z nás může a má být takovým Janem – malým rozcestníkem, který ukazuje na Boha.

Christian Orth

Evangelium live

*je projekt, v němž různí dotazovaní mluví o tom, jak se jich konkrétně v životě evangelium dotklo. Tedy evangelium naživo. Tento příběh a další zastavení s evangeliem ve všedním životě najdete na webu oblaci.cz jako součást **Misijní orace**, která je společnou modlitbou oblátské rodiny.*

Misionáři obláti Panny Marie Neposkvrněné (OMI)

Jsme misijním řeholním společenstvím kněží a bratří s velkým důrazem na komunitní rozměr života. Naší cestou je stávat se blízkými lidem, především těm, kteří se ocitli na různých periferiích církve i společnosti, a rozmanitými způsoby jim hlásat radostnou zvěst o Boží lásce. Tuto svou misii (poslání) usku-

tečňujeme v mezinárodních apoštolských komunitách, v úzké spolupráci s laiky, kteří jsou našimi partnery v evangelizaci, v blízkosti k chudým a opuštěným a jako misii respektující rozdílnost kultur a obdarování každého člověka a vyznačující se důvěrou ve spolupráci mladých a v jejich přínos církvi.

Kontakty

Oblátské misijní dílo

Staroklokotská 1
CZ-390 03 Tábor
tel. 00420 603 224 665
omd@oblati.cz

Dárcovský účet pro naše misijní projekty

Číslo účtu: 244 816 241/0300
Pákistán (VS 410)
Zimbabwe (VS 560)
Ukrajina (VS 690)
Členství v OMD (VS 100)

Komunita OMI Plasy

Žebnická 559
CZ-331 01 Plasy
P. Vlastimil Kadlec, OMI
tel. 00420 733 755 901
vlastimil@oblati.cz

Komunita OMI Tábor-Klokoty

Staroklokotská 43
CZ-390 03 Tábor
P. Jiří Můčka, OMI
tel. 00420 731 402 862
jiri@oblati.cz

www.oblati.cz | media.oblati.cz | povolani.oblati.cz | Facebook

Příspěvky na náš život a misii v ČR

Číslo účtu: 239 472 296/0300
Název účtu: Středoevropská provincie OMI